

---

titel	Meer stemmen uit de wereldkerk
ondertitel	<i>Reactie op de artikelen over het principebesluit van de NGK Utrecht</i>
auteur	Marijs, Leendert
achtergrond	NGK
bron	Opbouw, 06/11/2009
jaartal	2009
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

Leendert Marijs reageert op de artikelen van Ad de Boer over het besluit van de NGK Utrecht over homo en ambt. Hij vindt dat De Boer selectief en eenzijdig citeert en wijst op stemmen in de evangelikale wereldkerk die anders aankijken tegen een actieve rol van homoseksuelen in de kerk. Hij vindt het oordeel dat de Bijbel geen ruimte geeft voor samenlevende homo's in de ambten hard. In een gesprek in het kerkverband daarover ziet hij niets. Het primaat ligt bij de plaatselijke kerkenraad.

Meer stemmen uit de wereldkerk

Reactie op de artikelen over het principebesluit van de NGK Utrecht

Leendert Marijs

Vooraf het tweede artikel van Ad de Boer over het ambtenbesluit van de NGK Utrecht verdient naar mijn mening een luide evangelische tegenstem. Daarin formuleert De Boer als zijn overtuiging: Het besluit van de NGK Utrecht om de ambten van ouderling en diaken open te stellen voor gemeenteleden in een homoseksuele relatie is fout.

Enkele nuances daargelaten stelt hij:

- Behoudende en vernieuwingsgezinde evangelikale kerken trekken wereldwijd één lijn: Gods Woord geeft geen ruimte om samenwonende homo's ambtsdrager te laten zijn.
- Paulus wist in dit opzicht precies wat wij nu weten. Bij de interpretatie van de woorden van Paulus over homoseksualiteit is de aard van het Schriftgezag en de binding aan het Woord van God in het geding.
- Het is onbegrijpelijk dat Utrecht door een eigen weg te gaan de kans verspeelt om samen Gods stem te verstaan.

Hier valt het een en ander op af te dingen.

De wereldkerk

De Boer selecteert en citeert selectief en eenzijdig. Tom Wright, Anglicaans bisschop van Durham, is een 'open en beweeglijk theoloog', een verlicht en modern man. Hij is tegen. Rowan Williams, de aartsbisschop van Canterbury, leider van de Church of England, staat hierin zeker niet aan zijn zijde. Williams, ook een eminent theoloog en denker, spreekt over homoseksualiteit als 'two styles of being Anglican'. Hij moet over eieren lopen in zijn uitingen, maar sluit een actieve/verantwoordelijke rol van homoseksuelen binnen de Anglicaanse kerk niet uit. Sterker, hij heeft in 2006 een eerst ontslagen homoseksuele bisschop herbevestigd.

De Boer noemt verder de Christian Reformed Church in North America. Hun conclusie na stevige Bijbelstudie: De Bijbel laat geen ruimte voor homoseksuele relaties. Volgens de eigen definitie van De Boer omvat het begrip evangelikaal niet alleen evangelische, maar ook reformatorische kerken en christenen. Ik noem hier dan dus maar de United Church of Canada en de United Church of Christ in de USA, beide veel groter dan de CRC. Zij besloten, overigens niet unaniem, het kerkelijk ambt open te stellen voor homo's. De Engelse United Reformed Church heeft een rapport over dit onderwerp het licht doen zien¹ dat onder meer vanwege deze woorden zeer lezenswaardig is: 'In onze discussies bleek dat iedereen die aan het gesprek deelnam, dat deed met een met een zekere vooringenomenheid. Neutraal zijn is niet mogelijk. Pas in het erkennen van onze eigen vooroordelen ontstaat het respect voor elkaar als reizigers op de weg naar de waarheid'.

Uit het veelkleurig palet van evangelicalen doe ik maar een willekeurige greep en noem hier de naam van Jim Wallis. Hij is voor homo-emancipatie. Voor Amerikaanse begrippen een linkse rakker misschien, maar wel iemand met een evangelisch hart voor sociale rechtvaardigheid en met een scherp observatievermogen: 'Er staan in de Bijbel twaalf verzen die aan de homoseksualiteit raken. Er staan er duizenden met een relatie naar armoede en daar hoor ik binnen de kerk weinig over'.

Volgens De Boer is het openstellen van het ambt binnen de evangelische / reformatorische beweging een onderscheidend kenmerk, een 'sjibbolet'. Ik zou bijna zeggen: die bewering is 'chotspe'.

Woorden van Paulus

De brieven van Paulus zijn robuust en soms buitengewoon helder. Ze zijn niettemin misbruikt om slavernij, apartheid en discriminatie op het gebied van geslacht en seksuele geaardheid te rechtvaardigen. Dat ligt aan ons en niet aan de schrijver, want die had weet van de man die ons heeft bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven. Vooraf en eenzijdig verklaren dat de binding aan het Woord van God in het geding is niet

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

goed. Het ondermijnt het gesprek voordat een woord is gewisseld. Van gelijke kun je zomaar opeens een verdachte zijn. Bij jou is het Woord van God misschien niet veilig. De Boer balanceert in zijn massieve bewoording hier op het randje.

Samen Gods stem verstaan

Ad de Boer pleit voor een dialoog met de kerken in landelijk verband. Een bewezen heilloze weg als het gaat over dit soort zaken. Behalve misschien de beroepsbestuurders zit er toch niemand te wachten om na een aantal jaren te horen dat er meer tijd nodig is voor studie, jaren later dat er geen eenduidige uitkomst is en uiteindelijk dat een besluit over de materie valt binnen de vrijheid van de individuele kerken. Zo gaan die dingen immers. Bij gebrek aan durf, daadkracht of gewoon uit verlegenheid met het onderwerp benoemen we een commissie of taakgroep. We doven het oplaaiende vuur met de deken van de tijd. Iedereen even terug in het hok.

Uiteindelijk ligt trouwens het primaat in de goed reformatorische traditie toch echt bij de plaatselijke kerkenraad. Zij zijn geroepen om in het hier en nu leiding te geven. Dit houdt ook in het nemen van lastige en soms ook controversiële besluiten. Een kans gemist om samen Gods stem te verstaan? In zijn massieve benadering en heldere afwijzing staat voor De Boer de uitkomst al vast. Dat is niet bepaald uitnodigend.

Er is al zoveel geschreven door heteroseksuele vertegenwoordigers van de kerk. Misschien kan er – zo lees ik ook - over een tijdje een website met informatie vanaf. Kortom, we luiden het belletje van de wachtkamer wel als we klaar zijn met onze afwegingen. Het besef dat deze afstandelijke benadering mensen pijn doet en hen van ons vervreemdt is er in ieder geval wel in Utrecht. En men heeft er iets aan willen doen. Dat lef verdient waardering.

Onze houding

Net als Ad de Boer kan ik de discussie over homo's in het ambt niet los zien van onze algemene houding ten opzichte van hen. Over het verdriet hen aangedaan lees ik bij De Boer oprechte bewogenheid. Het siert hem dat hij stelt dat het in de discussie te veel gaat over wat homo's (niet mogen) doen en te weinig over wie ze zijn. Maar hij geeft ze vervolgens geen 'Bijbelse ruimte'. Dat harde oordeel begrijp ik dan weer niet. Wie ze zijn, die homo's? Wel goed genoeg om – ik weet de vergelijking is ongepast, maar even voor de duidelijkheid – om ons te verschonen in het ziekenhuis, maar niet goed genoeg om daar als vertegenwoordiger van de kerk met ons te bidden en ons te zegenen?

Voor mijzelf is homoseksualiteit iets waarbij ik me emotioneel en lichamelijk weinig of niets kan voorstellen. Ik kan het niet begrijpen of voelen, maar ik kan wel proberen met open ogen en een open hart te kijken. Een maand of wat geleden waren we uitgenodigd op een bruiloft van twee mannen. Ze waren overigens al 25 jaar samen. Het kon niet stereotyper: Ik zag twee mannen in het wit, strakke broeken en lakschoenen. Allebei met kale glimmende hoofden. Eén met een ketting de ander met de onvermijdelijke snor. We spraken elkaar en ik keek nog eens echt. Toen pas zag ik verliefdheid en tederheid en trouw. Een glimp van waarachtigheid. Wie weet, misschien wel de glimlach van God.

Leendert Marijs is voorzitter van de kerkenraad van de PKN in Middelburg. Eerder was hij lid van de NGK Maassluis en de NGK Heemstede/Haarlem.